

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 76 14. nóvember 1917 og 9 samkvæmt hafnarlögum fyrir Vestamannaeyjar, nr. 60 10. nóvember 1913, til að 4. jan. öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Reglugerðir nr. 57 26. júlí 1927 og nr. 27 9. marz 1934 falla jafnframt úr gildi.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 4. janúar 1941.

Ólafur Thors.

Páll Pálmason.

REGLUR

10

9. jan.

um hleðslu og eldsneytisforða skipa, er flytja ísvarinn fisk til Bretlands á ófriðartímum.

Samkvæmt lögum nr. 78 11. júní 1938, um eftirlit með skipum, eru hér með sett ákvæði um hleðslu og eldsneytisforða þeirra skipa, sem flytja ísvarinn fisk til útlanda.

1. gr.

Öll íslensk skip, sem fara milli Íslands og annara landa, skulu að minnsta kosti hafa 23 cm hleðsluborð í vetrarferðum á tímabilinu frá 15. október til 1. apríl. Á öðrum tíma má hleðsluborð vera um 5 cm minna. Hleðsluborðið getur þó, samkvæmt ákvæðum nefndar þeirrar, er um ræðir í 5. gr., verið mismunandi eftir traustleika skipsins, smíðalagi og öðru, er lýtur að haffæri þess.

2. gr.

Eldsneytisforði skips skal vera að minnsta kosti 50% meiri en hann þarf að vera til þess að sigla því til ákvörðunarstaðar við venjuleg (normal) siglingarskilyrði í vetrarferðum.

3. gr.

Talstöðvar skipanna skulu hvert sinni reyndar áður en skipið fer frá landi í utanlandsferð. Skal umboðsmaður Landssíma Íslands á hverjum stað leysa talstöðvarnar úr innsiglium, meðan prófun þessi fer fram. Þegar prófað er út í loftnet, skal farið að eftir fyrirmyndum Landssímans.

4. gr.

Áður en skip leggur úr höfn í ferð til útlanda, skal skipaskoðunarmaður eða annar maður, sem skipaskoðunarstjóri hefur falið eftirlit með framkvæmd þessara reglna, framkvæma skoðun á hleðsluborði og eldsneytisforða skipsins, og þegar fyrirmælum skoðunarmanns um hleðsluborð og eldsneytisforða er fullnægt, skal skipinu látið í té „ferðavottorð“, sem aðeins gildir fyrir þá ferð, sem það leggur upp í.

Ferðavottorðið skal gefið út af hlutaðeigandi skoðunarmanni og eftir fyrirmynd, sem skipaskoðunin lætur eftirlitsmönnum í té.

5. gr.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið skipar 3 menn til að gera skrá yfir þau skip, er til greina kemur að fari frá Íslandi til Bretlands með ísvarinn fisk, og skal tilgreina í skránni hleðsluborð og minnsta eldsneytisforða, sem hverju skipi er ætlaður til ferðarinnar. Skal einn þessara manna tilnefndur af skipaskoðunarstjóra, annar af Landssambandi ísl. útvegsmanna og hinn þriðji af Slysavarnafélagi Íslands. Skrá þessa skal afhenda skipaskoðunarstjóra, og tilkynnir hann þeim, er eftirlitið annast, hvaða hleðsluborð og eldsneytisforða hverju skipi er skylt að hafa.

10

9. jan.

Þegar afgreiða skal skip, frá síðustu höfn á Íslandi til utanlandssiglinga, skal sanna fyrir embættismanni þeim, sem afgreiðir skipsskjölin, að skipið fullnægi ákvæðum 1.—4. gr. þessara reglna.

6. gr.

7. gr.

Skoðunarmanni þeim, sem gefur út ferðavottorðið, ber þóknun fyrir starf sitt, og skal hún greidd af eiganda eða útgerðarmanni skipsins.

Þóknun þessi skal vera 10 kr. fyrir hverja skoðun, fari hún fram að degi til, það er frá kl. 8 til 19, á öðrum tíma 20 kr. Embættismaður sá, sem afgreiðir skipið, annast innheimtu gjaldsins, er hefur lögtaksrétt sem önnur opinber gjöld.

8. gr.

Reglur þessar öðlast gildi þegar í stað.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 9. janúar 1941.

Ólafur Thors.

Vígfús Einarsson.

11

9. jan.

ERINDISBRÉF

fyrir skoðunarstjóra verksmiðju- og vélaeftirlits ríkisins.

Skoðunarstjóri má ekki hafa með höndum önnur störf óviðkomandi skoðuninni en þau, sem geta samrýmt embættisstarfi hans að dómi ráðuneytisins, og sem ekki skerða daglegan starfstíma.

Skoðunarstjóri skal ferðast um landið eftir því, sem ástæður leyfa og tími vinnst til og sjálfur skoða eftirlitsskyld fyrirtæki, sérstaklega þau, er vandamikla skoðun þarf á og sem ekki falla undir eftirlit aðstoðarskoðunarmanna. Enn fremur skal hann skoða fyrirtæki, er liggja utan hinna afmörkuðu umdæma. Hann skal og sjálfur, eftir því, sem tími vinnst til, sérstaklega skoða meiriháttar verksmiðjur bæði í Reykjavík og úti um land.

Skoðunarstjóri skal leiðbeina skoðunarmönnum við starf þeirra og sjá um, að þeir ræki starfið vel og samvirkusamlega.

Skoðunarstjóri veitir skrifstofu eftirlitsins í Reykjavík forstöðu og skal vinnutími þar vera svo sem ráðuneytið ákveður. Hann skal safna þar og vinna úr skýrslum aðstoðarskoðunarmanna og hafa umsjón og ábyrgð á öllu því, er varðar eftirlitið og framkvæmd þess, undir yfirstjórn ráðuneytisins. Skal hann sérstaklega gæta þess, að framfylgt sé ákvæðum laga og reglugerða, að því er snertir beinlínis öryggi starfsfólks í verksmiðjum.

Skoðunarstjóri skal árlega semja skýrslu um störf eftirlitsins, svo og aðrar þær skýrslur og tillögur í málum þessum, er ráðuneytið leggur fyrir hann að annast.

Skoðunarstjóri skal vinna að því að kynna almenningi allt markvert, er lýtur að hollustuháttum og öryggisbúnaði á vinnustöðvum.

Skrifstofukostnað og ferðakostnað vegna starfs síns fær skoðunarstjóri greiddan úr ríkissjóði samkvæmt fjárveitingu í fjárlögum.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 9. janúar 1941.

Ólafur Thors.

Páll Pálmason.